

L' APAT

UN CADA DISSAPTE

PREUS

Un número. 5 céntims. Un any de subscripció. . . 2'50 pessetas.
Deu números... 30 » Deu subscripcions anyals. 13 »

EN LA LLIBRERIA DE D. ALVAR VERDAGUER, RAMBLA DEL MITJ, 5, BARCELONA
Y EN CASA D. EUGENI GUAL, SANT SADURNÍ DE NOYA.

Un Cuento de Sant Joseph

—Es á dir que estem de cuento?—di-
gué 'l Batista—com se veu que veniu
de montanya que sempre 'n saveu una
de fresca.

—No es pas cuento, Batista, es un
cas que va passar—respongué 'l vell
conco Ventura—y anem á lo que fa 'l
cas.

Una vegada li va arribar la seva ho-
ra á un devot de Sant Joseph y volia
esmunyir-se sense mes ni mes per la
porta del cel. ¿Pero com dintre podrà
entrar si anava tot empestifat de tinta?
Potser que fos l' ànima de algun escri-
vá.

Es lo cert que Sant Pere tan bell punt
lo vejé li tirá el finestronet pels nassos
y 'l va deixar á la lluna de Valencia.
No devia faltar algun aucellet que li
xiulés las orelles á Sant Joseph per
quan aquet se 'n va tot fresc á Nostre
Amo á demanarli que afavorís al seu
devot. Es el cas que Nostre Amo li res-
pongué que no n' hi havia de cuits.

—Senyor, que ha estat devot meu.

—¡Devot?... porque t' encenia dos ci-
ris de tres unzas y pel diable tota la
cera de tots els ruscós del bosch?

Que si entrarà ó no entrarà, que si

son verdas ó si son maduras, Sant Jo-
seph que no es cap tonto y sap molt be
ahont li pica contesta tot resentit.

—Si aquet devot meu no entra, me'n
vaig.

—Ya estás marxant, li va dir Nostre
Senyor.

No pas que 'n tingués cap ganas de
guillar Sant Joseph, pero fent el cremat
agafa 'l barret y la capa groga y tras...
tras... tot xano, xano, cap á la porta.
En sent á mitj camí se gira y diu:

—Es que si me 'n vaig no me 'n vaig
pas tot sol; en tot matrimoni ben unit,
la muller va ab el marit. Lo que es la
meva dona me l' emporto.

—Comenseu á passar.

Sant Joseph cridá á la Mare de Deu,
li mana que 's posi 'l manto blau y que
'l segueixi. Mes Nostre Senyor ni de
aixó feya cap cas.

—Encara mes, diu el Gloriós Patriar-
ca, si m' emporto la muller m' empor-
taré també lo que es seu.

—Doncs t' ho emportas y llestós.

—Vinga la llista, ya veurèm lo que
queda.

Y posat Sant Joseph al bell mitj del
cel y trayent-se un llista de la butxaca
comensá á cantar:

—*Regina Angelorum...* Apa.. Cap allá
tots els angels.

—*Regina Patriarcharum* .. Y tots els patriarcas.

—*Regina Prophetarum*... que arreglin la maleta els profetas.

Y aixís va anar seguint la lletania. Y ah! minyons, quan va arribar alló de *Regina Sanctorum Omnium*... no quedava allà ni una palla. Llavors li digué Nostre Senyor:

—Mira, Pepet, surt a fora, neteja be al teu devot y pórtal adintre. Perque si aguanto els meus tretze 'm deixas tot sol.

—Y ahont va rentarlo oncle Ventura.—Preguntá un noyet grassó de cara tova que escoltava ab la boca oberta repenjat de brassos sobre els genolls del vell cuentaire.

—Y ahont vols que 'l rentés, tontet? —va saltar sa mare. Ficantlo de cap a un confesionari que no hi ha altre safreig pera aclarir aquestas tacas.

P. Luis Coloma, S. J.

Traduhit per *Jordi Arnau*.

CANSONS

¡Com somriu l'espigolera
boy guaylantse falaguera
tot el munt d'espigas d'or,
qu'en las garbas ben lligadas
ha deixat arreplegadas
el bras ferm del segador!

¡Oidá!

Grossa es la espiga y plé es el grá.

* *

Ab desitj que 'l cor li gosa
va mirant la noya hermosa
la cullita que 's fa enguany;
ha sigut aprofitada
ben nutrida y ben granada
bon xich més que cap altre any.

¡Oydá!

¡Si sempre fossim temps de segá!

* *

Y encar veu l'espigolera
segador de faç riallera

que fa poch li ha ben parlat,
fertii entrar, com brau sageta,
dijs son cor una amoreta;
bell pervindre li ha augurat.

¡Oydá!

Ella li jura que l'aymará.

* *

La parella ei tant festeja
y entre garbas se passeja
aixís diuli l'aymador:

—Ja veurás ma bella nina
quan eix blat sia farina
com farém el llas d'amor!...—

¡Oydá!

Que per la boda 'n farán el pá!...

J. Vives Borrell.

(De *Del Vallés a Montserrat*.)

TIPOS

Lema: L'ORGULLÓS.

Flecteu vostre genoll y l'espinada
dobleu, fins a tocá ab el nas a terra,
que passa un boterut, com una engerra,
ab cara de marmota endormiscada.

No alseu pas vostres ulls, que sa mirada
de fera poderosa al home a terra;
si en pau es tigre ayrat, es llamp en
(guerra,
com mostra sa perilla cargolada.

Son nas semblaun grésol de llumanera,
presúm més qu'als vint anys cap galán
(mossa;
si á cas no es sa figura sandunguera,
en cambi pot contar ab bona bossa...

Alseuvos, ja ha passat, y pel darrera
honreuli *la rabada* ab una cossa.

Joseph Espel, Pbre.

Nostre cambi

Tenim establert cambi fins avuy ab
els següents periódichs:

L' Art del Pagés, q.	Barcelona.
Montserrat, m.	id.
Clarís, s.	id.

El Xafech, s.	id.
El Amigo del Obrero, s.	id.
El Siglo XX, s.	id.
Fivaller, m.	id.
El propagador de la devoción á San José, q.	id.
¡Cu-cut!, s.	id.
La Tralla, s.	id.
Luz, s.	id.
Nova Cathalonia, m.	id.
Vida, q.	id.
El Federalista, s.	id.
En Patufet, s.	id.
Progrés, q.	id.
La Devantera, q.	id.
La Aurora, q.	id.
L' Amich del Poble Catala, m.	id.
La Sagrada Familia, s.	id.
Talía, s.	id.
Lo Missatger del Sagrat Cor, m.	id.
El Poble Catalá, s.	id.
Occitania, m.	Barcelona y Tolosa.
Voz del Círculo de la Union, m.	Sant Martí de Provensals.
Autonomía, m.	S. Andreu de Palomar
El Eco de Badalona, s.	Badalona.
El Garrot, s.	id.
Geut Nova, s.	id.
Revista de Sabadell, d.	Sabadell.
Vidamor, s.	id.
La Costa de Llevant, s.	S. Pol de Mar.
La Veu del Vallés, s.	Granollers.
Juny, s.	id.
La Gracolaria, s.	id.
La Sembra, s.	Tarrassa.
Germinal, s.	id.
Esprit Jove, s.	id.
El Ateneo, m.	Igualada.
Sometent, s.	id.
El Igualadino, s.	id.
Nova Llevor, s.	id.
Alboradas, s.	id.
La Gazeta Vigatana, bis s.	Vich.
La Plana de Vich, s.	id.
El Norte Catalán, s.	id.
Ausetania, s.	id.
El Baluart de Sitges, s.	Sitges.
El Eco de Sitges, s.	id.
La Mujer Moderna, q.	Manresa.
El Pla de Bages, d.	id.
De Montserrat al Vallés, s.	Esparra- guera.
La Verdad, s.	Berga.
El cim d' Estela, q.	id.

La Bergitania, s.	id.
El Autonomista, q.	Sarriá.
El Labriego, s.	Vitafranca.
Unión, s.	id.
La Defensa, s.	Vilanova.
El Deber, s.	Olot.
El Diario de Gerona, d.	Gerona.
Lo Geronés, s.	id.
El Autonomista, q.	id.
La Crónica, s.	Palafrugell.
La Frontera, s.	Camprodón.
Llevor, s.	Sant Feliu de Guixols.
La Veu del Ampurdá, s.	Figueras.
El Regional, s.	id.
La Comarca de Lleyda, s.	Lleyda.
La Veu del Segre, s.	id.
La Veu de la Montanya, s.	Tremp.
El Eco Comarcal, s.	Borjas.
Lo Camp de Tarragona, s.	Tarragona.
La Justicia, d.	id.
Patria Nova, s.	Reus.
El Campo, m.	Valls.
El Porvenir del Obrero, s.	Mahó.
La Bona Causa, s.	Inca.
Soller, s.	Soller.
La España Cristiana, s.	Valencia.
La Cruz de la Victoria, s.	id.
La Lectura Popular, s.	Orihuela.
El Eco de Guadalupe, s.	Alcañiz.
El Correo de Andalucía, d.	Sevilla.
El Autonomista, s.	Linares.

La lletra d. voldir diari; la s. setmanari; la q. quinzenal, y la m. mensual.

Ens doném per molt honrats al rebre quiscún dels esmentats periódichs y á tots saludém de cor. Pregém á Deu que porti á bon camí als sectaris que son poch, que obri 'ls ulls als centralistas que ya son més, que tregui els respectes humans á molts catalanistas que no gosán á dir un mot de religió (y son bastants) y que aleni y premi als que fan propaganda católica.

J.

SETMANALS

La setmana passada el padri's va enfadar y no li puch treure un mot de la boca. Tot per que li vaig dir que no tenia dents. Res, no li puc treure res.

Tot m' hauré de inventar yo. Faré tots els possibles pera no clavar cap mentida.

A horas d' ara el govern de Madrit, pel cap baix haurá fet tres ó quatre disbarats grossos y haurá clavat alguna garrotada á Catalunya que ve á ser el matxo de carga que fa seguir el carro de Espanya.

També 'm jugaria un xavo que els russos han rebut altra pallissa y que 'ls francesos s' han menjat al ast unas quantas dotzenas de frares y monjas y capellans. Menja menja, gat, sardina, que ja 't picará la espina. També crec que ab motiu de la calor cada dia s' enfutismen mes las noras contra las sogras i las sogras contra las noras, las mestressas ab las minyonas i las minyonas ab las mestressas, els vehins del costat contra 'ls vehins de sobre, els pobres contra 'ls rics i viceversa, els que creuhen contra 'ls que manan i els que manan contra 'ls que creuhen. En cambi, sembla estrany, á casa hi ha un gat y un gos que dormen damunt de un mateix sac i menjan al mateix plat. Que 'ls costaria á las personas de viure com aquet gos y aquet gat. I ve-taqui l' cuento acabat.

L.

NOTICIAS LOCALS

—La necessitat de pluja que de temps sufrim s' accentúa cada dia més y més, produhint efectes llastimosos en els vi nyats; per altre part l' humitat atmosférica dels darrers dies ha favoregut el desentrotlló del mildev tot lo que fa temer, á no canviar la situació, per les classes de vi de la próxima cullita. Aixó n' obstant creuhen els intel·ligents que aquesta no desmereixerá de la d' antany.

—En el desmont que pera la paret de contensió de terres s' está portant á cap

en la línia férrea de nostra vila se trobaren la passada semana dos exemplars fossils de peixos qu' enriqueirán el ja notable museo de C' an Boet. L' eminent naturalista y geolech En Norbert Font s' ha encarregat de classificarlos.

—Gracias al bon cel y no pochos sacrificis de un gran nombre de pares de familia, aimants de tot lo bó y útil per nostra vila, el primer de Setembre se inaugurarán las clases del nou Col·legi de Sant Joseph, qu' ls profesors perteneixen á l' institut de Sant Gabriel.

Es de esperar que tan bona lleve donará 'l fruit que tothom desitja á fi de que la educació y instrucció dels noys sigui lo mes racional y próspera.

FETS Y DITS

Entre enamorats.

—Ara es hora de que 'm demanis al pare.

—No ho creguis; vinch observant que el bon senyor te un humor de mil dimonis.

—Per aixó ho dich. Ara acaba de pagar el compte de la modista y estará d' alló més content si pensa que 'l compte vinent el pagarás tú.

..

Epígrama.

Un metje molt sabatassa
un dia sortí á cassar
y 'ls perdigons va acabar
sens matar ni un cap de cassa.

De sopte li surt la llebra
y ab un paper va atacar,
li tira y la va matar.

¡Va atacá ab una recepta!